

Berachot 20a – Freedom of Religion

1. Talmud, Berachot 17a

מרגלא בפומיה דאביי: לעולם יהא אדם ערום ביראה, מענה רך משיב חמה ומרבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם, ואפילו עם נכרי בשוק, כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה, ויהא מקובל על הבריות.

Abbaye was wont to say: One should always be clever in [developing] reverence; a soft response dispels rage; one should increase peace with his brothers, relatives and all people, including a non-Jew in the market, to be beloved above and pleasant below, and he will be accepted by people.

2. Rashi to Berachot 20a

כרבלתא - שם לבוש חשוב כמו פטשיהון וכרבלתהון (דניאל ג').

Karvalta – The name of a garment of status, as in Daniel 3:21.

3. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik, HaDarom 61, pg. 46-50

בתקופות קדומות בזמן שכל אומה ואומה לבשה מלבושים לאומיים ומיוחדים, אם יהודי שינה את מלבושו למלבוש של האומה היתה סיבתו שלא רצה להזדהות עם כלל ישראל, שלא יכירו אותו בתור יהודי, וזה אסור. אבל היום שכולנו לובשים אותם הבגדים הוא מפני שכבר נעלם המושג של בגדים לאומיים. לכן יהודי שלובש מלבוש קצר אין כוונתו שלא רוצה להזדהות עם היהודים. רק, אסור ליהודי להתבייש ביהדותו ולהסתירה, כי זה היה המעשה של "כרבלתא", הוא יהודי שמתבייש מיהדותו אף שבביתו הוא מתנהג כיהודי הכי יפה, וכיהודי נאמן, רק שמבחוץ הוא מתבייש עם זה.

In earlier times, when each nation wore a unique national costume, if a Jew altered his garb to the nation's garb it was because he did not want to identify with the Jewish nation, lest people recognize him as a Jew. This is prohibited. However, today we wear the same garb [as others] because the concept of "national costume" has vanished. Therefore, a Jew today wears short garb without intending to avoid identifying with Jews. However, a Jew may not be ashamed of his Jewishness and conceal it; this was the case of the *karvalta*, a Jew who was ashamed of his Jewishness. Although in his home he acted like the finest Jew, like a loyal Jew, outside he was ashamed of it.

4. Rabbi Avraham Yitzchak haKohen Kook, Letters of the Ra"ayah II pg. 186

ומש"כ מר לתמוה עלי במה שאני מקרב את הכל, גם את פושעי־ישראל כדי להחזירם בתשובה, וכתבתי לו ברמז כונתי, שכל מי שהוא מוכשר לעסוק בפנימיות רזי-תורה הוא מתמלא יותר מאור־החסד של תורת חסד, ועליו החובה לעסוק בתיקון נפולים ובקירוב רחוקים
Regarding my practice of drawing everyone near, including Jews who sin, in order to bring them to repentance: I have written a hint at my meaning to his honour, saying that anyone who is capable of involving himself in the inner secrets of Torah will be filled with the light of the Torah's generosity to a greater extent, and is obligated to involve himself in mending the collapses and bringing near those who are distant.

5. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz, Chazon Ish, Yoreh Deah 2:16

בזמן ההעלם שנכרתה האמונה מן דלת העם אין במעשה הורדה גדר הפרצה אלא הוספה הפרצה שיהי' בעיניהם כמעשה השחתה ואלמות ח"ו וכיון שכל עצמנו לתקן אין הדין נוהג בשעה שאין בו תיקון ועלינו להחזירם בעבותות אהבה ולהעמידם בקרן אורה כמה שידינו מגעת.

At a time of [Divine] invisibility, when faith has been cut off from the poor of the nation, punishment does not mend the gap, but only increases it, for it appears like a deed of destruction and coercion, Gd-forbid. Since our entire goal is to repair, the law [of punishment] does not apply when it does not repair. We are obligated to bring them back with ropes of love, to bring them to the radiant light to the extent we can.

Sanhedrin 76b – Non-Discrimination

6. Talmud Yerushalmi Bava Metzia 2:5

שמעון בן שטח הוה עסיק בהדא כיתנא. אמרין ליה תלמידוי, "ר', ארפי מינך ואנן זבנין לך חדא חמר, ולית את לעי סוגין!" ואזלון זבנון ליה חדא חמר מחד סירקאי, ותלי ביה חדא מרגלי. אתון לגביה, אמרין ליה, "מן כדון לית את צריך לעי תובן!" אמר לון, "למה?" אמרין ליה, "זבנינן לך חד חמר מחד סירקיי, ותלי ביה חדא מרגלי!" אמר לון, "וידע בה מרה?" אמרין ליה, "לא." אמר לון, "איזל חזר." לא כן אמר רב הונא ביבי בר גוזלון בשם רב... "כל עמא מודיי שאבידתו מותרת!" מה אתון סברין שמעון בן שטח ברברין הוה? בעי הוה שמעון בן שטח משמע "כריך אלקהון דיהודאי" מאגר כל הדין עלמא.

Shimon ben Shetach engaged in the flax trade. His students said to him, "Our master! Ease your involvement, and we will purchase a donkey for you, and you will not need to exhaust yourself so much!" They purchased a donkey from an Arab, and they found a gem hanging from it. They came to Shimon ben Shetach and told him, "With this you will no longer need to exhaust yourself!" He asked, "Why?" They said to him, "We bought you a donkey from an Arab, and a gem was hanging from it!" He said, "Did the donkey's owner know?" They said, "No." He said to them, "Return it." But didn't Rav Huna bar Bibi bar Gozlon cite Rav as saying... "Everyone agrees that his lost item is permitted!" Do you think Shimon ben Shetach was an ignorant boor? Shimon ben Shetach wanted to hear him say, "Blessed be the G-d of the Jews," more than all the profit in the world.

7. Talmud, Gittin 61a

מפרנסים עניים נכרים עם עניים ישראל, ומבקרים חולי נכרים עם חולי ישראל, וקוברין מתי נכרים עם מתי ישראל, מפני דרכי שלום.
We support needy non-Jews along with needy Jews, and we visit ill non-Jews along with ill Jews, and we bury deceased non-Jews along with deceased Jews, in pursuit of peaceful paths.

8. Rashi to Sanhedrin 76b

השווה וחבר נכרי לישראל, ומראה בעצמו שהשבת אבדה אינה חשובה לו מצות בורא, שאף לנכרי הוא עושה כן שלא נצטווה עליהם.
He has equated and joined non-Jew and Jew, demonstrating that he does not view returning a lost object as a mitzvah of his Creator. He does it even for a non-Jew, for whom he was not instructed.

9. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Sanhedrin 24:10

ובכל יהיו מעשיו לשם שמים ואל יהיה כבוד הבריות קל בעיניו שהרי הוא דוחה את לא תעשה של דבריהם וכל שכן כבוד בני אברהם יצחק ויעקב המחזיקין בתורת האמת

In all matters, the judge's deeds must be for the sake of heaven, and human dignity must not be light in his eyes for it overrides rabbinic prohibitions. All the more so regarding the dignity of the children of Avraham, Yitzchak and Yaakov, who embrace the Torah of truth!

Talmud Yerushalmi Shekalim 5:4 – My Money, My Choice

10. Shulchan Aruch Choshen Mishpat 163:1

כופין בני העיר זה את זה, (אפילו מעוט כופין את המרובים) (רבינו ירוחם נל"א ח"ו), לעשות חומה, דלתים ובריה לעיר; ולבנות להם בית הכנסת; ולקנות ספר תורה נביאים וכתובים, כדי שיקרא בהם כל מי שירצה, מן הצבור

The city's residents compel each other (even the minority compelling the majority) to build a wall, doors and a bolt for the city, and to build a synagogue, and to acquire a Torah, Prophets and Writings for anyone who wishes to read them, from communal funds.

11. Rabbi Yechiel Michel Epstein, Aruch haShulchan Yoreh Deah 249:19

בירושלמי מבואר שם דהוה כמה בי כנישתא שאומר דהוי "מטיילין באילין כנישתא דלוד" ע"ש, ולפ"ז אין ראיה כלל, די"ל דלא נחו דעתייהו בריבוי בתי כנסיות. ועוד משמע קצת שהיו מקושטים הרבה, ועל זה אמרו ולא על עצם בניין בהכ"נ.

It is clarified in the Yerushalmi that there were many synagogues; it says they were "strolling among those synagogues of Lod." Thus there is no proof from there [regarding the relative value of the mitzvah of building a synagogue]; one could say the sages were displeased due to the proliferation of many synagogues. Further, it sounds as though they were lavishly decorated, and this was what the sages addressed, not the actual construction of synagogues.

12. Rabbi Eliezer Pappo, Pele Yoetz ערך

כשמוציא מעותיו לדבר מצוה יעיין איזו מצוה היא יותר חשובה לפני המקום. וידוע מאמר הירוש' על אותן בתי כנסיות שאמר "כמה נפשות שקעו אבותיך בכאן, מי לא הו בני נשא דילעון באורייתא?" ובפרט מי שאין ידו משגת לעשות פזר גדול, יראה במה מוציא את מעותיו שיהא למצוה היותר חשובה, כסוחר טוב שמבקש להלביש מעותיו בסחורה שיש בה ריוח יותר.

When one spends his money for a mitzvah, he should examine which mitzvah is of greater importance before Gd. The Yerushalmi is known, regarding those synagogues, "How many lives your ancestors sank here! Were there no people exhausting themselves in Torah?" And especially one who does not have the means to spend in great ways, he should see to it that he spends his money for the more important mitzvah, like a good merchant who seeks to clothe his money in the most profitable merchandise.